

מסורת הש"ס

(א) (ג-ל אלעזר.) (ב) רש"א.
(ג) ג"א ואסער דל"א.

הגהות הב"ח

[illegible]

גט פשוט פרק עשירי בבא בתרא

אחרי רב עזרם לפי שאין למדין משיטה אחרונה. מפני שאין העדים יכולין לקרב תחיתתן כ"כ במסמך בסוף השטר ומנחין ריוח בין השטר לתחיתתן ויכול אדם לזייף ולהוסיף בימים שיטה אחת והלכך תתקן רבנן לתזור מענינו של שטר בשיטה אחרונה לבטלי שיכתב בה

דבר ה' (6) שהרי אם ויפסו והיוסופו לאחר זמן אין את מפקדין כלום כל לא נלמד הימנה שהרי כבר מבואר כל לא למעלה וגם לא ויפסו כלל בשטות החלק שאחר ענינו של שטר שבשיטה אחרונה בין השטר ובעדים לא מעלה ולא מוריד שהרי אין למדין משיטה אחרונה. ובשאלן כחוב בגטשטר שריר וקיים מיייר. כן נראה: צעיר טעם הדבר ופירושו ועשה:

הרחיק את העדים שני שטין מן הכסב פסול. הם אין כבוד בו
 הרחיק וקיים אפי' ים עדים נשט וסוף בו דבר ויין מכל מקום אם
 שטרה חספה ונעלמה את שטן נעשה כחוקי החמים ונמולה עט
 נמיא: אלא לאו אין למדין משטם אחרונה. הלכך הרחיק
 שני שטין פסול שיכול לזייף שני שטין ונלמוד מן הראשונה:
 חב

[illegible]

קסב.

ומחשש שהיטו שני שטיין חלק והוא המלוה ויף צו שיטה אחרונה
יש לומר דודאי (ב) כן הוא שהוא כשר ונגיעין פרק המביא מניח
דף י"ט: משמע שיהא פסול דקמי' התם האי שטרא פרסאה דחמימי
עליה סהדי ישראל גבי ציה ממשעבדי ופריך והא בעינן שיחזור

מענינו של שטר כשיטה אחרונה
ולכא ונשני בדמהדר והשחא אמה
לא משני כשהעדים רחוקים שיטה
אחת מן השטר אי יאמא דלזה כשר
יש לומר כדפיא מינה משני דלפי
לא הרחקו כלום כשר בדמהדר
אבל מיני להביא רחיה דפסול
מהאי דפרק קמא (ו) (דף ע"ב)
האי שטרא פרסאח דמריה ייהליה
נשפי סהדי פסאח גבי ביה מבני
אבינו

חרי ופרץ רבא והא בעינא כחב שאין יכול לזיף וליכא בדאפלין
הא בעינא שחזור מענינו של שטר כשטא אחרונה וליכא בדמהדר
השטא מאי פריך דבעין חזרת השטר למה אי משום דלא לכתוב מאי
ידעיה אי לאון דאכתי ארבע מאסר מדבר דכרי ר' הוה תנאה
חייפיה אפי' תנא דכר כמה ימים מדבר דכרי דכרמ' ר' יוחנן פקס
שמי (שס דף כג:) על (ו) מילתא דאין כותבין על גזיר מחוק כו' וחכמים
שעור דאי הוה תנאה חייפיה מדבר דכרי ואם כן מאי קפריך ר' א
לאע"ג דר' (אליעזר) פליג על ר' יוחנן ופוסל כרז מאלתא מ"מ
דזות בלכסי קאט עובא קמ"ל חזי כבסרת ר' יוחנן דהתם מ"מ
השטר דלגדיה היכי פריך ר' א בעינן כחב שאין יכול להזיף
ולא על דיפתרא וחכמים מבשרין ואמר ר' יוחנן כשהכשיר ר"א
פריך דאמר לא הכשיר ר"א אלא לאלתר אבל מכאן ועד עשרה

וְהָיָה לְדִבְרֵי יְמֵינִים רַבִּים חֲזָנִי כִּי יִוָּחַן הַיֵּיזֵר לְדִבְשָׁר כִּיֹּן שְׂאֵן יִרְוֶה
 ר' יוֹחָן אִפִּי מִכָּאן וְעַד ר' יִמְיָס אֵלָּא בְּנֵינִי לְדִבְשָׁר כִּיֹּן מִכָּאן
 ר' עֲנִינִי מִכָּאן הַשְׁטֵר וְלֹא לְדִבְרֵי רַבְּנָן מִרְבוֹשׁ רִיבֵּי מִסְתַּבֵּר
 הֵן אֵלָּא בֵּין הַרְחִיקוּ (א) לֵאלֹל הַרְחִיקוּ בְּעֵינֵן חֹרֶת הַשְׁטֵר: ל"פ שְׂאֵן
 חֹרֶת גְּבִי מִקְשֶׁר לְעֵיל דִּכְחָב (ב) שְׂרִיר וְקִיָּם מִכְלָל דְּכַפְסוּתִים אֵל
 יוֹכֵל לִיכָר בְּשִׁטֵּה אַחַת שְׁרִירִיכִים הָעִידִים וְהֵיוּ כוֹתֵבִים חֹרֶת
 וְהֵם אֵלֶּס אֵירֵעַ כִּרֵּב מִמֶּךָ הֵן כוֹתֵבִין חֹתוֹ וְהֵיוּ מִקְטִינִים אִמּוֹ
 הָיָה אִ"כ הֵיחָךְ הוֹרְגֵלָנוּ לְכַחוֹב קִיָּם מִחֻקִּים אַחֵר וְקִנְיָנָה מִינִיָּה (ג)
 וְלִגְלַחֵר לִפִּי שִׁיטוֹל לִנְאֵל לִידִי יוֹיָךְ כִּיֹּן שֶׁהַשְׁטֵר כֶּסֶר בְּלֹא שְׂרִיר וְקִיָּם
 יִהְיֶה וְקִיָּם הַמֶּחֶק בְּלֹא בְּנֵי יִלְכּוֹב שְׂרִיר וְקִיָּם (ד) כִּיֹּן שֶׁהַשְׁטֵר
 הַשְׁחֵלֵל אֵל יוֹכֵל לִנְאֵל לִידִי יוֹיָךְ כִּיֹּן אֵלֶּס כוֹתֵבִין שְׂאֵן כִּיֹּן מִחֻקִּים
 שְׂרִיר וְקִיָּם וְהֵם דְּכוֹתֵבִין וְקִנְיָנָה מִינִיָּה וְכִי לֹא הִיא חֹרֶת הַשְׁטֵר
 וְקֵט מִמֶּנִּי וְאַחֵר כִּן וְקִנְיָנָה מִינִיָּה וְהֵם הֵדִין שִׁיטוֹל לְכַחוֹב בְּחֻשְׁתֵּי
 יִגְעִינִן וְדִין (ה) דִּיבֵּי לִיכִי מִנְּאִי סִפֵּר מִיְרֻכִין וְגַם פְּטוּרִין לֹא הִיא
 שְׂרִיר וְקִיָּם וְהֵם יִשְׁרָאֵל הַבְּנוּקִים שְׂרִיר וְקִיָּם וְזַעֲמָה אֵלֶּס בְּהַמְרָם
 גַּם אֵלֶּס כוֹתֵבִין וְדִין וְאֵין אֵלֶּס לִרְכִינִן חֹרֶת מִשּׁוֹם טַעַם שְׂפִי יוֹכִלִים
 מִימָה לִּהְיוֹת שִׁיטוֹ הַקְדָּמוֹת לְכַחוֹב שְׂרִיר וְקִיָּם וְלִגְלַחֵר מִשְׁטֵה אַחֲרוֹנָה
 שְׂרִיר וְקִיָּם מִקְדָּאֵמֵר אֵל לִמְדִין מִשְׁטֵה אַחֲרוֹנָה וּמִקְטִינִים מִחֻקִּים
 כִּן וְרִיחֻקִּים וְשִׁיטוֹ וְאִפְסִילֵי יֵה אֵלֶּס חֲנוּף לְעֹשֶׂה שְׂרִיר חֲדָשׁ
 לֵס מִכֵּל מִקּוֹם לֹא יִדְלָא מִלְּהוֹסִף עַל שְׂעִינִן וְיִלְכּוֹב עַל הַפְּעִילוֹת
 לִמְדִין בְּנוֹב מִשְׁטֵה אַחֲרוֹנָה חֵם שְׂאֵל ר"י לִרְיָם עַל קִיָּם מִחֻקִּים
 וְקִיָּם וְקִשָּׁה עַל הָאִי פִירוֹשׁ שִׁמּוֹשׁ שְׂרִיר וְקִיָּם וְכַדָּם מִשְׁה יִשְׁרָאֵל
 וְקִשָּׁה יִשְׁרָאֵל כְּדוֹמֹת בְּמִסֵּר דִּים (ו) הֵסֵר מִשּׁוֹם (ז) אִשְׁמוֹ דְּקוֹטִילִים
 יְנוֹת וְלֹא גְרַסִין אֵת הַמּוֹשֵׁל עַם הַבְּנֵי כִּיֹּן חֲנוּשׁ בְּחֻקִּים מִשְׁטֵה
 כִּן וְכִן לִיּוֹחָן כִּסֵּן גְּדוֹל לֹאֵל עֲלִינִן מִקְמִי לְדַחֲבִטְלָה (ח) אִזְכֹּרֶת
 כִּסְהִי כוֹתֵבִין אֵת הַשֵּׁם אֵלֶּס וְדִלִּי עַם מִשְׁה גְרַסִין אֵלֶּס כוֹתֵבִין
 וְאִמְלֵעַ הַבְּנוֹב וְאַחֵר כִּן פְּטוּטָה לְכַחוֹב בְּסוּף גִּלְגָּל מִקּוֹם שְׂרִיר וְקִיָּם
 וְלִידִי לִרְיָם מִחֻקִּים הַבֵּט שִׁטֵּה (ט) לֵד כֶּסֶר שֶׁהֵן הֵימֵנו אֵלֶּס מִמֶּךָ אֵל
 גַּם מִינִיָּה אֵךְ דְּכִדְבִּירִים שִׁנְיָה עֲלֵיהֶם שְׂכַחַת פְּעֻמִּים וְשִׁלֵּם בְּחוּף הַשְׁטֵר
 לִידִי לִחֵן לִמְדִין מִשְׁטֵה אַחֲרוֹנָה וְקִנְיָנָה מִינִיָּה הִוֵּה חֹרֶת הַשְׁטֵר וְשִׁיר
 לִיכִי מִנְּאִי סִפֵּר מִיְרֻכִין בְּשִׁטֵּה אַחֲרוֹנָה אֵלֶּס מִיְרֻכִין וְלִידִי שְׂאֵן
 וְקִיָּם בְּשִׁטֵּה וְכַדָּם מִשְׁה יִשְׁרָאֵל בְּנֵינִין שְׂאֵן לְכַחוֹב דִּכְחָב שְׂרִיר
 וְדִין אֵל לֹא וְלֹא אִפְסִיטָה וְקִשָּׁה לִרְיָם עַל הָאִי פִירוֹשׁ שְׂפִירִים ר"ת שְׂאֵן
 וְדִכְבִּירִים שְׂאֵן עֵינֶךָ הַשְׁטֵר מִלּוֹ כִּן אִ"כ יֵה לִידִי יוֹיָךְ שִׁימְחֻק
 וְאַחֵר וְקִנְיָנָה מִינִיָּה וְכַדָּם שְׂאֹמֶר ר"ת מִתְחַלֵּל דְּלִמְדִין מִשְׁטֵה אַחֲרוֹנָה
 יִשְׁרָאֵל מִינִיָּה וְכִי שִׁלֵּט לְכַחוֹב מִשְׁטֵה אַחֲרוֹנָה הַרְחִיק עַל שְׂרִיר
 הֵם שְׁלִישִׁית וְכִי פִירֵשׁ שִׁמָּה בְּצִיבּוֹר הַטּוֹרֵם הוֹרְגֵלָנוּ לְכַחוֹב שְׂרִיר
 אַחֲרֵת דְּבִי שְׂאֵן לִמְדִין מִשְׁטֵה אַחֲרוֹנָה וְכַדָּם לְנֵעַל הַשְׁטֵר מִחוּצָה
 שֶׁל חֹרֶת שְׂאֵן וְאִמֵּר הִלּוּה אֵה הַמּוֹכֵר וְכַדָּם הִיָּה לִי שֵׁם וּמִתְחַמּוֹ:
 אֲרִיבִי

איבער

עין משפט
גר מצוה

ו' א מ"י פכ"ז מהל' מלוה
והוה הל' ג פמג עשין נד
טושי"פ ח"מ פ"י חד עקיף
ח' ב מ"י שס הל' ד פמג
שס טושי"פ ח"מ פ"י מה
פמג:י

לעזי רש"י

קיצוני"ש [קרייזינג"ש].
פרוטות, פטבעות, קטנות.

בינו גרשום

שום חידוש ממין של
נכתב בעניין של מעלה
אם לפרוץ מאחורי שיטה.
ואיכא למימר אחר שנתבאר
ונתחב וכל הוא אלה
באור שטיי בשיטה
אחרונה ככל מה רכזת
ומפוסף של הדיוני משה
שטיי: מאי שנו שטי
שטיין רלמא מייז. ומפוסף
וככותו לפרו ממוק
ליה שטיי אחרונה שטיי
אחא יכול לכתוב בה ויז
תקיים בסופה אלא לאו
משה: שטיי אחרונה
כשר אחר כתב ומייז: אחת
שטיי: אלא לפרו ממוק
אחא שטיי מה שאין
כן ב' שטיין רלפין
מייז: מוסל רלמא
לדפיה: